

на другия день, въ това сѣщо время, тѣло-то Му ще бѣде положено въ гробъ. Ученицы-тѣ сѣдѣли около Него и мѣлчали уныло; приближеніе-то на раздѣлъ-тѣ напѣняло съ скѣрбь сѣрдца-та имъ. Иисусъ Христосъ, за да ги утѣши, имъ казалъ:

„Да не ся смущава сѣрдце-то ви! Вѣрвайте въ Бога, вѣрвайте и въ Мене. Въ домъ на Отца Моего има много обители. Ако да не бы имало, Азъ быхъ ви казалъ: Азъ отивамъ да приготвѣхъ за васъ мѣсто; а послѣ щѣ дойдѣхъ и щѣ вы вземѣхъ со Себе, та да бѣдете и вы тамъ, гдѣто и Азъ. Вамъ е вече извѣстенъ и пѣтя-тѣ, кѣдѣто отивамъ.“

Апостолъ Тѳома, който не постигалъ разума на Иисусовы-тѣ рѣчи, попыталъ: „Господи, кѣдѣ отивашъ, и какъ можемъ ный да познаемъ тоя пѣтъ?“

Иисусъ Христосъ отговорилъ: „Азъ сѣмъ пѣтъ, истина и животъ. Никой не доходи до Отца иначе, освѣнь само чрѣзъ Мене. Който е позналъ Мене, той е позналъ и Отца Моего. И вы отсега Го знаете и видѣли сте Го.“

„Господи!“ казалъ Филиппъ, „покажи намъ Отца, и довольно е за насъ!“

„Толкосъ время сѣмъ съ васъ, и ты още не Мя знаешь, Филиппе! отговорилъ Господь. „Който е видѣлъ Мене, той е видѣлъ и Отца Моего; какъ ты говоришь: покажи намъ Отца! Или ты не вѣрвашъ, че Азъ сѣмъ во Отца, и Отецъ въ Мене? Думы-тѣ, които говорѣхъ Азъ, говорѣхъ не отъ Себе, и работы-тѣ, които правихъ, сѣ извършени отъ Отца, който прѣбывава въ Мене. Вѣрвайте Ми, че сѣмъ Азъ во Отца, и Отецъ е въ Мене. Повѣрвайте на това поне отъ работы-тѣ Ми! Истина ви говорѣхъ, че който вѣрва въ Мене, може да върши сѣщи-тѣ работы, които вършѣхъ Азъ, и още поголѣмы: зачѣто Азъ отваждамъ ко Отцу. Каквото и да просите отъ Отца Моего во имя-то Ми, ще ви даде, за да ся прослави Отецъ въ Сына.

„Ако Мя обичате, исполнявайте заповѣди-тѣ Ми, и Азъ